

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьть:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а ми возьмем милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Линдога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застереження. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» переносить ся з днем 1. вересня с. р. до нового льокалю при площі Домбровского (Хорунщини) ч. 1. в партері.

Відозва.

Всечесні виборці брідського виборчого округу!

Комітет передвиборчий для вибору посла до Союму з курії сільської виборчого округу брідського подає отсим до відомости всіх Високоповажаних виборців сего округу виборчого і взагалі П. Т. патріотів сего повіта, що на одноголосне жадане виборців селян, міщан і священників та з світської інтелігенції зібраних на справозданнях посольських дотеперішного Вп. посла Ол. Барвіньского в Білявцях дня 4. серпня, і в Лопатині дня 8. серпня с. р. і в Реневі дня 18. серпня с. р. ставляє кандидатом на посла до Союму з сего повіта і на дальше Високоповажаного Пана **Олександра Барвіньского**, ц. к. професора семинарія учительского у Львові і посла до ради державної.

Братя Русини брідського повіта! Зближає ся хвиля важна для нашого народу. Союмові вибори мають виказати, який голос має наш нарід в Галичині, а тим самим вибори в повіті брідскім викажуть, який є голос нашого народу в нашім повіті. Воля Божа поставила наш повіт в се положене, що ми вибираємо на посла одного з перворядних патріотів нашого народу, котрого імя буде записане колись золотими буквами в історії нашого народу. Не будемо вичисляти заслуг нашого Вио-

важаного кандидата, бо заслуги єго jako довголітнього посла сего повіта знані в кожній нашій сільській хаті, а jako довголітнього, щирого патріота знані они в цілій Русі-Україні, — ми зазначимо тільки се, що так як наш Впов. кандидат, теперішний посол до ради державної, ніколи не дав себе заманити в дрібні борби, щоб не марнувати сил нашого народу, так в хвилях рішаючих ставав все між першими борцями або і на їх чолі, коли ходило о відвернене великої кривди від нашого руского народу, як то мало місце на послідній сесії союмовій, коли то правляча більшість союмова заміряла впровадити шкідливий для нашого народу руского закон о рентових оселях, коли то наш Впов. посол Барвіньский іменем цілого руского народу і всіх руских послів заявив, що нарід руский уважає проєктований закон шкідливим для себе і проти него одноголосно протестує. За те пошанували єго голос і свої і чужі і найвиспії сфери, бо кожний здоровомислячий чоловік признає, що боронити свій нарід, се обовязок кожного правого чоловіка і се з'єднало єму і у чужих приналежну честь.

Панове виборці! Се суть причини, за для яких виборці брідського повіта висказали Високоповажаному послови Барвіньскому повне довіре і сердечну подяку за всі єго труди і одноголосно ухвалили, що ставлять єго кандидатуру на посла до Союму і ухвалили одноголосно, що зрадником свого народу буде кожний Русин, котрий під теперішню хвилю важив би ся кандидувати проти селяньского кандидата і посла Олександра Барвіньского, або иньшу кандидатуру би підпирав.

Тое подаючи до Вашої відомости, Всечесні виборці, взиваємо Вас, не слухайте

чорних духів, нехай не буде двох думок межи Вами, але віддайте всі ваші голоси в день вибору 5. вересня на нашого руского народного кандидата, посла до ради державної, **Вп. Олександра Барвіньского**.

Від Комітету виборчого брідського повіта:

св'ящ. Никола Герасимович, **Василь Федун**,
голова. заступник.

Члени тіснійшого Комітету:

О. Михайло Левицкий, парох Щурович;
о. Іван Чировский, парох Корсова; Ляв-
рентий Крижановский, Данило Шеремета,
Павло Шемрило, Степан Клепарчук, Іван
Колісник, Іоан Караім, Онуфрій Маркевич,
Кіндрат Строчинський, Володомір Мандри-
ка, Іван Климчук, П. Климчук, Спіридон
Зіньчук, Владислав Геровский, Павло Виш-
ніцкий, Онуфрій Зубач.

Члени ширшого Комітету:

Григорій Шіпка, Тимко Дутка, Яков Голі-
новский, Григорій Зробок, Григорій Анто-
нюк, Василь Іськів, Онуфрій Іськів, Петро
Іськів, Ігнатий Костек, Пилип Бабич, Павло
Варава, Демко Тесюкевич, Лев Колодніц-
кий, Андрей Іськів, Никита Яцій, Ілія Слю-
сарчук, Василь Несторович, Василь Хміляр,
Василь Романець, Митрофан Сех, Лука Ма-
твієв, Михайло Білан, Гнат Гонтарик, Пи-
лип Пилипчук, Іосиф Зелінський, Іван Ку-
лик, Василь Осійчук, Ілія Саламон, Іван
Макар-Лукич, Никола Босарчук, Павло Мар-
целюк, Гнат Янєвич, Семен Марцелюк,
Яков Ганиткевич, Філько Палійчук, Гнат
Лисик, Василь Вазярчук, Тимко Кірипчук,
Тимко Лишчук, Іван Лотоцкий, Адам Кра-
суцкий, Стах Пивоварчук, Кіндрат Клим-
чук, Данило Білик, Тимко Хомляк, Адам
Судомач.

15)

О. Я. Кониський.

Молодий вік Максима Одиця.

(Хроніка з давноминулого).

VII.

На другий день першої Пречестої Одинець подяковавши Борсуків за хліб-сінь і щирий привіт рушив ранком далі в дорогу. Перед обідами він був вже в селі Красному, гадав тут пообідати, а на ніч в містечко Вольє.

Ідучи селом, він помітив проти церкви — попівський будинок; під брамою стояв молоденький піп, наче кого він визирав. Одинець спинив коня, зліз в гарадайки, привитав ся з попом, сказав, хто він і подав йому Борсукову рекомендацію. Піп прочитав, скривив ся, наче кислую з'їв, і мовив:

— Щож, я-б душею радійший, алеж... бачите, такий час... у нас на селі таке скоїло ся... я радійший і нагодувати вас і напоїти і на дорогу дати, тільки щоб не в мене в хаті; нехай отець Борсук вибачить, я з'їзжу до його і перепрошу... вірте мені, що не можна, небезпечно, страшно...

Одинець слухав, дивувався і, нічого не розуміючи, стояв і німо дивив ся на попа.

— От вам хрест св'ятий — говорив далі піп, силкуючись говорити мовою російською: — не можна; в нашому селі, бачте, на тому тиждні показало ся було два гречеських ченці; збірало гроші на гріб Господен; пробули у нас днів три, поїхали, а тут до нас біжить «Временное отдѣленіє»; то, кажуть, не ченці, а турецькі шпігуни, і Господи! що тут було! трус, тягання! Добре, що я їх до себе не приймав, а то-б і мене попотягали... Дак тепер у нас і не сказати, як строго на проїзжих.

Одинець усміхнув ся і мовив:

Дак доб то і мене стережетесть: чи не турецький шпігун і я.

Піп засоромив ся.

— Крий Боже! неначе вже я дурнійший за всіх... не те, а колиб ви хоч з нашої губернії... Будьте ласкаві, заїдьте до кого иньшого, у нас в селі і заїздний двір є, а я туди пришло вам усього, чого треба.

— Дякую! — і кивнувши головою, Одинець поїхав.

Зараз за селом він став в холодку під вербою, випряг коня, спутав і пустив пасти ся позад шляхом, а сам заходив ся варити собі кашу.

Сонячко було ще доволі високо, коли Одинець дістав ся в велике козацьке містечко Вольє.

— До кого-ж би то їхати? — говорив Ма-

ксим собі на думці — до попа — не хочу; полтавські попи щось не те, що наші, та й хто тут попом, не відаю; коли краснянський піп, не вважаючи на Борсукову рекомендацію, не пустив в двір, дак тутешній може там паче; ну його к' Богу. Панів нікого тут нема, заверну до кого з простих людей; — і проїхавши — гони-другі, він помітив на горбку великий двір з хатою на дві половини. Під загатою на вулиці грала ся дівтора; Максим спинив коня і спитав:

— А чий се двір?

— Семена Химулі — відповіла дівчинка літ девяти, чистенько одагнена і незамурзана.

— А сей Химуля твій тато?

— Єге-ж, тато.

— В господі він?

— Он вони йдуть сюди.

З двору вийшов чоловік літ 45, з довгими вусами, з підголоною чуприною. Одинець сказав, хто він і попросив ся підночувати.

— Просимо, просимо, заїздить.

Химуля поміг випрягти коня і попросив Максима до хати. Слово по слові Одинець до речі розповів про краснянську пригоду.

— Кружляє і в нас чутка про тих ченців; прибігав і сюди становий і наказував, щоб за подорожними дивили ся пильно, щоб паспортів питали; а що мені з того паспорта, коли я неписьменний і не втну прочитати; не пустять подорожного на нічліг — у нас се і гріх і сором;

Виборчий рух.

З Косівщини доносять нам:

Заповіджене на день 26. серпня с. р. віче повітове відбуло ся в Косові величаво. В зборах взяло участь 8 священників, кілька осіб з світської інтелігенції і около 200 селян, з котрих многи забирали голос і справами політичними живо інтересували ся.

По мові вступній предсідателя, о. Володимира Стефановича з Кут, забрав голос о. Іван Попель яко референт справ політичних і економічних, почім наступила дискусія селян.

Коли при кінці о. предсідатель порушив справу поставлення кандидата на посла, то всі зібрані селяне одноголосно заявили, що нікого иншого не хочуть мати своїм послом, як тільки о. Івана Попеля з Довгополя, котрого знають яко щирого приятеля хлопів.

О. предсідатель запитав поновно зібраних, чи не волли би вибрати на посла якого селянина або иншого кандидата, — але селяне заєдно кричали: »тільки о. Попель знає нашу нужду, най він буде нашим послом«. Томуо. Попель остаточно заявив зібраним, що кандидатуру приймає.

Коли однак вість о тій кандидатурі по місті рознесла ся, а був то день ярмарковий, то наші повітові москвофіли в надії на поміч урядову п. старости зачали голосити, що о. Попель не буде послом.

О. Попель в своїх дописях до газет описував ріжні справи п. старости і наших москвофілів, тож можна сподівати ся, що тепер наші москвофіли солідарно з п. старостою будуть кандидатуру о. Попеля поборювати.

Вправді не буде можна воювати аргументом, що наші селяне не є радикалами і ворогами священників, — але від чого є спирт кацапський, щоби не прибрати ся в невинну шкіру. Примірів змаганя кацапів до примилени ся урядовим кругам маємо досить много.

Єще в 1898. р. пробовали кацапи позискати ласку у новоіменованого намісника п. Пініньского, котрого витала москвофільська депутация, зложена з д-ра Дудикевича яко провідника, о. Сабата з Річки і кількох инших священників і селян. Пізнійше, як намісник був в Коломиї, представляла ся ему знов депутация під проводом д-ра Дудикевича. Члени тої депутациї хвалили ся тим, що п. намісник привняв їх дуже чемно.

О. Сабат з Річки, котрий свого брата п. старосту матеріально запомагає, є одним з найгорячіших москвофілів і навіть не говорить по руски, а тільки по московски. У о. Сабата в Річці перебуває через літо п. Марков, редактор »Галічаніна« і многи инші знані москвофіли.

А коли зважимо, що оба брата Сабата wraz з п. Марковом в карти забавляють ся, то видно

як то можна? яке мені діло, хто він такий; я знаю, що він подорожний і досить з мене.

Дальше з розмови Максим спостеріг, що Химуля людина щира, говірка і розумна. Козак зпокон-віку. — Химуля був кілька літ волостним головою; але коли його не вибрали вдруге, він не знав, як і висловити свою подяку і Богу і людям.

— Нехай воно те головівство собакам снить ся — говорив Химуля. — Окружний у нас лихий був, бив людей і хабарі лупив: отсе було, і на Різдво і на Великдень одвези йому і ведро горілки, і мішок борошна, і меду, і масла, і сала, і ковбас та ще й грошей двадцять карбованців; все то-те треба було дерти з людей, а наші козаки хоча ще й не зовсім зубожіли, та не можна сказати, щоб і заміжні були; якось воно йде на гірше.

У Химулі було на 20 косарів степу, більш 20 день поля, два плуги, четверо коней; але за те головівство коней позбув ся — »тай взагалі у нашому селі люде більш того, що збувають коней — говорив він — воли придатнійші, більше зроблять тай на стійку з волами не поженуть, а з коней користь не нам, а становому, окружному да ісправнику, тільки те й знаєш, що возиш їх«.

(Дальше буде).

з того, що наші москвофіли раді би придобити собі сфери урядові, а тоді настане бажана ними *найновіша ера*.

З Перемишлянщини доносять нам: Мабуть ніодин повіт нашої частини краю не представляє такого сумного стану, як Перемишлянщина. Коби одно віче, якісь збори, якісь сходи на знак, що за кілька днів вибори! Мертва тишина, як в глуху північ, — і собака не гавкне... З »інтелігенції« одні сидять тихо по домівкам, раді, що мужик принесе книшів та пирогів, другі гнуть ся в три погабелі перед начальством, треті гниють в лінійній апатії до всего світа. А нарід туманіє в темноті та нужді. Кому там в голові вибори? Скаже війт, що староста бажав собі мати его виборцем, і громада вибирає війта, вибирає хруня другого, третого... Нись правиборчі надужити тут неможливі, бо нема з ним, нема для кого. Одні Глинянці держать ся чесно, для прочих громад вистане, як комісар скаже: пан »грабля« дасть хворосту громаді, дасть кількасот цегол на церкву... Село за селом позвибирало обшарників, жидів, війтів та всяких инших хрунів. Пан гр. Потоцкий не видасть мабуть сотика сего року на вибори. А тимчасом про руску кандидатуру ані чувати. На цілий повіт нема одного чоловіка, що хотів би станути в обороні хлопських інтересів! Говорено щось про судию з Перемишля, Давидовича, та сей відпекає ся руками й ногами від подібного наміру. Словом — одно велике, смердяче багно, а в нім повно сотворинь з ратицями, що похрунькуючи вигривають ся безжурно на сонці. Країна по приписам політиків з »Dziennik-a polsk-ogo«, »Narodow-oj« et cons! О народе без путя і чести!

Пр.

З Богородчан пишуть, що в суботу дня 31. с. м. о 2. год. пополудня відбудуть ся там в салі повітової ради збори виборців богородчанського повіта. На сі збори запрошує Комітет виборчий так ВП. виборців, як і кандидатів на посольство, щоби порішити кандидатуру.

Рудецкий руский Комітет передвиборчий запрашає ВП. виборців з повіту рудецкого на передвиборчі збори, котрі відбудуть ся дня 1. вересня в Ричигіві, 2. вересня в Комарні, 3. вересня в Рудках, а 4. вересня в Купновичах, все о 4. год. по полудни, крім Ричигова, де відбудуть ся о 5. год. по полудни. На сих зборах представить ся руский кандидат. Просить ся всіх Отців духовних приїхати на сі збори зі всіма своїми виборцями.

З Ярославщини доносять, що в Радимні дня 26. с. м. відбули ся збори, на котрих явило ся 32 виборців і кандидат Михайло Богущкий, господар з Сурохова, котрого зібрані рішили підирати.

Із Скалатщини доносять: На передвиборчих зборах в Пізанці дня 18. с. м. а в Грималові дня 22. с. м. прийнято одноголосно на скалатский повіт кандидатуру п. Михайла Букати, господаря з Глібова.

»Руский іздирательний комітет« в Коломиї скликає на 1. год. попол. в п'ятницю дня 30. с. м. віче »вибирателів« до »Народного Дому«, де певно затвердять кандидатуру маститого д-ра Дудикевича.

»Галічанів« плаче ревними сльозами, що в жидачівскім повіті перепаде москвофільский кандидат о. Давидяк задля апатії до виборів всего населеня в Жидачівщині.

Польский центральний комітет затвердив дальші кандидатури: Городенка: Антін Теодорович; Косів: Филип Залеский; Львів: Теофіл Мерунович; Ніско: др. Клементий Костгайм; Рогатин: Миколай Торосевич; Тарнів: кн. Евстахий Сангушко. — В польских часописях появила ся нині відозва польского центрального комітега до виборців-Поляків. Комітет взиває всіх Поляків, щоби голосували на »народових« кандидатів.

Руский інститут для дівчат в Перемишли.

При Божій помочи укінчив »Руский Інститут для дівчат« в Перемишли шестий рік шкільний. О скільки виповнив він в тім часі свою задачу, се не наша річ судити.

З приятністю ділимо ся однакож з Впов.

Родимцями вістїю. що наш Інститут в посліднім році шкільнім удостоїв ся похвального признаня зі сторони високої ц. к. Ради шкільної краєвої рескриптом з дня 22. падолиста 1900 ч. 27.543, котрий звучить: »В днях 24, 25. і 26. вересня 1900 візитував ц. к. краєвий інспектор шкіль, п. Людвик Дзедзіцкий, приватну вишу школу дівочу »Руский Інститут для дівчат« в Перемишли. З предложеного справозданя візитацийного дізнала ся ц. к. Рада шкільна краєва з приятністю, що поміщенє і устровнє сего Інститута відповідає всім вимогам гігієнічним і педагогічним, що в тім цілім заведеню панує всюди взірцевий лад та порядок, що інтернестки мають запевнену старанну та печаливу опіку і що наука відбуває ся згідно з пляном науковим в спосіб відповідний та skutочний. — Ц. к. намісник: *Пініньский* в. р.«

Дня 3. вересня 1901 зачемо — дякувати Богу — вже семий рік шкільний. Звертаємо ся проте до всіх Впов. Родичів та Опікунів, що наміряють помістити на сей рік шкільний свої дівчата в нашім Інституті, і просимо, щоби зволили свої зголошеня як найскорше надіслати. Для ближшої інформації подаємо що слідує:

Руский Інститут для дівчат в Перемишли є вишою школою дівочою, родом жіночої гімназії. Ріжнить ся від гімназії мужескої тим, що не основує ся на дво-разовій системі науки, як в гімназії нижшій і висшій, а на одно-разовій; дальше, що вихованє і образованє не опирає ся на язиках старинних і на словесности старинній, а на язиках і літературах народів живих; в обемі котрих знаходить місце також література і просвіта народів старинних.

Інститут складає ся з шести клас, від III. до VIII., з котрих класа III. і IV. суть класами підготовляючими, а класа V. до VIII. властивими і знаменними класами Інститута. Класи підготовляючі мають ціль: улекшати науку дівчатам, що не мали нагоди скінчити висших шкіль народних або виділових, а бажають для вишого образованя перейти до Інститута. Загально отже приймає ся до Інститута дівчата грек. обряда, рускої народности в шкільнім віці, що вміють молитви, основні засади віри, читати і писати по руски, депо по німецки і знають початки рахунків. В браку сьвідоцтва шкільного рішає кождоразовий іспит вступний, переведений з інституткою, чи приділить ся єї до класи III. чи IV., чи прямо до висших класів Інститута. Що-до пляну наукового в тих підготовляючих класах, то він рівнає ся менше-більше науці в класі III. і IV. шкіль виділових з розширенем науки язика руского і історії рускої та відповідних праць жіночих. Науку в тих класах подають відповідно укваліфіковані інститутські учительки.

Класи від V. до VIII. суть властиво характерними класами Інститута і обіймають науку слідуєчих предметів в таких розмірах:

- а) Науку релігії, історію біблійну старого завіта, побіч сего науку віри (в кл. V.); історію біблійну нового завіта, побіч сего науку обичаїв (в кл. VI.), літургіку (в кл. VII.), історію християнсько-католицкої церкви з особливим углядженем рускої церкви і лектуру старо-славянських текстів (в кл. VIII).
- б) Науку язика руского, т. є науку граматики, правописи, стилістики, словом: науку язика руского в цілі взірцевого і вправного его ужитку устного і письменного, дальше словесність руску від часів найдавніших по нинішній день (в кл. V. до VIII).
- в) Науку язика польского в розмірах науки руского язика, однак в напрямі більше практичним, історію літератури польської від першої доби до часів найновіших.
- г) Науку язика німецкого, в розмірах попереднього язика в цілі приспособленя учениць до вправного і плавного уживаня тої мови устно та письменно та пізнаня найзнаменитших представителів словесности німецкої головно в періоді новітнім (в кл. V. до VIII).
- д) Науку язика французского в напрямі практичним, конвєрсацийнім і з цілію доведена учениць до самостійної лектури пристуннійших творів словесности французської (в кл. V. до VIII).
- е) Науку історії всесвітної, віків старинних

- (кл. V.), середних (кл. VI.), новітніх (кл. VII.), історію людської культури (кл. VIII).
- ж) Окремо науку рускої історії від доби слявнянської до часів нових (в кл. V. до VII).
- з) Науку географії (в кл. V. до VI.), і статистики австро-угорської монархії (в кл. VI).
- и) Науку математичну, арифметику і геометрію, менше більше в розмірах низшої гімназії, однак з пропуском виводів теоретичних (в кл. VI. до VII).
- к) Науки природописні: зоологію, ботаніку, мінералогію і геологію (в кл. V. до VI.), фізику (в кл. VII. до VIII).
- л) Науку педагогію (в кл. VIII).
- м) Науку сомотології і гігієни (в кл. VIII). —

Окрім сього подає ся наука каліграфії (в міру потреби), рисунків, сьпіву, робіт жіночих і господарства домового (в кл. VII. і VIII).

Всіх повисцих наук уділяють кваліфіковані учительки і професори гімназійні, а науку язиків німецького і французького родовиті Німка і Француска. Науку рисунків подає наш звісний артист маляр Александер Скруток, а науку сьпіву звісний композитор о. Йосиф Кишакевич.

Язиком викладовим є у всіх класах язик руский. В Інституті святкують ся лиш рускі сьвята, проте рік шкільний треває від 1. н. ст. вересня до 29. н. ст. червня.

Ідучи за поступом часу і доповнюючи великі в тім напрямі браки жіночих шкіл публичних, кладе наш Інститут не меншу вагу на фізичну сторону виховання своїх студенток. В тій цілі подає ся в Інституті обовязково науку гімнастики, а крім того ввелo ся в літній порі також обовязково вправи і забави на вільнім водусі в просторім інститутскім огороді. Так наука гімнастики як і згадані вправи і забави відбувають ся під личним проводом і дозором домашнього інститутского лікаря д-ра мед. Маріяна Долинського, а се дає певну запоруку хосевности тих змагань, о чім Родичі інституток мали вже нагоду пересвідчити ся.

(Дальше буде).

НОВИНКИ.

— Календар. В пятницу: гр.-кат. Мирона муч.; рим.-кат. Рожі. — В суботу: гр.-кат. Флора і Лавра; рим. кат. Раймунда.

— При зміні місяця просимо наших ВП передлатників вирівняти залежності і відновити передплату, бо інакше будемо привезолені здержати висилку нашої часописи.

— Руский народний театр під зарядом товариства «Руска Бесіда» у Львові в своїй гостині в Любачеві дав слідууючі представлення: Вівторок 27. с. м. «Пташник з Тиролю», в середу 28. с. м. на дохід будови дому «Читальні Просьвіти» в Любачеві «Запорожець за Дунаєм» і «Вечерниці»; нині в четвр 29. с. м. «Поворот батька» і «З любови». В суботу дня 31. с. м. виставят. театр перший раз на рускій сцені: «Уриель Акоста», трагедію в 5 діях К. Гуцкова в перекладі стихом Льва Лопатинського; в неділю 1. вересня «Модний жених», комедія зі сьпівами і танцями в 4 відслонях Старикого.

— «Красе Товариство кредитове урядників і сьвященників», стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, зістало на підставі рішєня ц. к. Суду краевого яко торговельного у Львові з дня 8. серпня 1901. ч. 1362/II. 280. вислане в реєстр стоваришенъ заробкових і господарских.

— Аматорске представленє в Бережанах. Дня 1. вересня відбуде ся заходом Читальні «Просьвіти» в Бережанах аматорске представленє мельодрами І. Мидловского «Каураль Тимко» по другий раз, в салі «Дому католицкого» на дохід Читальні. Можна сподівати ся, що дооклично сьвященство, інтелігенція і селяне загоствят на се представленє.

— Посрамленіє кацапів. Зі Станиславова пишуть нам: Минулої неділі завнала тутешна кацапя нечуваного посрамленія з той стороны, з котрої сього найменше сподіватись би можна. Іван Борис, маніпуляційний урядник залізничний в Кракові, бувший завзятий основатель а відтак почетний член тутешного кацапского «клубу», звернув своїм колишнім політичним приятелям «диплом» почетного членства у спосіб просто сензаційний, заявляючи прилюдно, що уважає собі за найбільшу нечесть, бути дальше разом з ними членом «клубу». Згадана «заява» Бориса сензаційна не лиш тим, що вишла від колишнього ревнителя «консолідації» з кацапами, але ще більше тим, до кого она у так різкий спосіб прилюдно звертає ся. Се публична тайна, що основателями «Русского Клуба» в Ста-

ниславові — що в своїм діловодстві приняв російский язык — з кацапского боку була майже ціла тутешна капітула. Переважну часть «клуба» становить майже ціла станиславівська Консистория з десигнованими на звісних капітульных бенкетах, кандидатами на престол владичий в Станиславові. Нис Rhodus! Се чесна кумпанія, до котрої в першій лінії звернена заява Івана Бориса. Се ті самі люде, в котрих руках від давна зложена «управа» станиславівської епархії. Се ті самі люде, що від многих літ дружбуют з всякими вітрогонами і мамелоками. Під сею адресою сказав Іван Борис, що уважає собі за найбільшу нечесть належати з ними до одного товариства. Не маємо причини, не вірити Борисови, що проживши кілька літ в обіймах з ними, мусів «своїх» людей добре пізнати.

З другого боку заява Івана Бориса потребує в дечім спростованія. Перед всім незгідне се з правдою, мовби в станиславівській «Бесіді» були коле-небудь якісь там «польські уродовці». Були лиш рішучі противники всяких компромісів з ренегатами, від давна знаними з ворогованія против всему, що руске. По чіім боці правда, се найліпше доказує заява Івана Бориса. Чи не шкода було кілька літ часу на те, щоби пересвідчити ся о тім, про що кожний народець міг давно знати?

— Сьвященників-ювілятів у всіх трех руских епархиях в Галичині проживає 85, а імено: у львівській архієпархії 31, а в перемській і станиславівській епархиях по 27. Найстарший віком є о. Василь Камінський, парох в Ляховичах коло Богородчан, що родив в 1810. р. а рукоположений в 1834. р.

— В Преображенській церкві при «Народнім Домі» у Львові в цілій партеровій часті іконостаса поміщено вже чотирнацять ікон різної величини. Всі ікони малювані у східнім стилі на богато золоченім тлі. Дальші ікони для висших ярусів іконостаса в роботі.

— Толците а отверезеть ся вам! З Бережан пишуть нам: Оноді подали ви вістку, що в бережанській гімназії не будуть відбувати ся по вакаціях записи учеників до І класу, бо перед вакаціями принято тільки учеників, що могло помістити ся в «мурах ратуша». Про се зарядженє дізнали ся ширші круги аж на днях, коли приїхали родичі зголосити своїх синів до вступного іспиту. Треба було бачити розпуку родичів, коли почули від директора, що задля недостатку поміщення паралельних клас, не будуть відбувати ся вступні іспити. Сейчас зате-леграфовано до намісника гр. Півніського до Львова, і звідтам наспіла вість, що вступні іспити будуть відбувати ся правильно як перше. Нині в четвр має ту приїхати краєвий інспектор п. Левицкий і полагодиť справу винаймаю локально, де примістят паралельну І класу. При сій нагоді п. Левицкий пригляне ся точнійше дотеперішному приміщеню гімназії і маємо понову надію, що небавом перенесуть єї з брудного ратуша до якого здоровшого дому, або навіть... поставлят новий будинок для гімназії.

— Іменованя. Міністер просьвіти іменовав інженера Володимира Дякевича, учителем в державній промисловій школі в Кракові в ІХ кл. рангі, а заступника учителя Йосифа Марціньского, головним учителем в учительській семінарії в Заліщиках. — Дальше міністер просьвити іменовав професора львівської політехніки Романа Дзєслєвского та інспекторів будови машин Фелікса Блявта в Станиславові і Івана Віткевича в Стрию, членами комісії другого державного іспиту для будови машин, а професора д-ра Евстахія Волющака членом комісії другого державного іспита для хемічно-технічного відділу в політехнічній школі у Львові.

— Углик (карбукул). В Козельниках доси згнуло на углик сім штук худоби. Ся недуга вибухла також в Замарстинові, в Клепарові, в Пісках, в Горпині і в Желихові коло Львова і в камінецькім повіті. На углик занедужало також кілька осів. Якусь стару жєнщину з Пісків і шивкаря з Нагірєць коло Каміники струм. привезено до львівского шпиталі. Недуга може виступити ще грізнійше, бо як в Козельниках так також в інших місцевостях мясо зараженої худоби розпродано людем.

— Відобрано докторский диплом бувшому адвокатови в Делятині, Евст. Борєцкому, засудженому станиславівским судом на два місяці звиниці за обманство. Борєцкий купив від якогось гуцула ґрунтового парцель, а при списуваню контрактну купна підложив гуцулови контракт на три парцелі. Гуцул, неписьменный, начеркнув на контракті «знак хреста», і збув ся несвідомо трех парцель. Та однак обманство довго не укріло ся, гуцул обжалував Борєцкого перед судом в Станиславові, котрий засудив «чесного» адвоката на 2 місяці звиниці. Борєцкий відкликав ся до найвишого трибуналу, але сей затвердив попередний вирок і Борєцкий на днях почав відсиджувати кару. Адвокатска палата вичеркнула єго з листи адвокатів, а академічний сенат у Львові відобрав єму докторский диплом.

— Про звісну експлозію гранату в Конохах доносять генер в Бережан, що при тій пригоді згнуло лиш двоє підофіцерів, а ранєних є лиш троє, а не шість, як то первісно доношено, а тих один находить ся в шпиталі в Бережанах, а двоє при батєрії.

— Біда на фільологів. В російских гімназиях мають знести науку грецького язика і обмежати значно науку язика латинського. В наслідок того треба буде увільнити з посад учителів сих класичних язиків і яких 4000 людей стратить свої посади. Правительство російске постановило не обтяжати скарбу пенсиями тих людей, усунєних з посад не зі своєї вини і рішило ся дати їм лиш однорічну відправу; опісля нехай они самі думают як мають жити, а ні, то нехай їдуть на колонїстів до Манџурії.

— Затоплений остров. Цікава подія зайшла на озері Суперіор в Сполучєних Державах півн. Америки. Недалеко міста Дудут, Місс. находив ся на озері досить великий остров, покритий грубим лісом і корчами, засіяний травами, цвітами і взагалі дуже буйною ростинощию. Називав ся він Стеамбоат Ісланд і був знаменитим пристановищем для таках, що їздили на прогулку і для рибаків. Всі однак здивували ся немало, коли оноді, по бурі, що на озері скаженіла, остров пропав, мов камінь в воду... Днесь на тім місці слідно лиш кілька скаль і більше нічого.

— Динаміт, яким розсаджувано скали при будові залізничного шляху полудневого до Канади Нортєри, в Спол. Державах півн. Америки, вистрілив за вчасно і забив на місти 3 робітників, а 7 покалічив. Можливо, що так забиті, як і покалічені є Галичанами, бо їх найбільше працює при бові залізничних доріг.

— Дрібні вісти. В Буківцях помер в 33. р. життя лікар, др. Йосиф Хшанович на черевний тиф, якого набрав ся від свого пацієнта. — Др. Кароль Іжичек Мацієвский, адвокат зі Львова, помер в Івонічу, в 45. р. життя.

— Вісти з львівської архієпархії. Матропочий ординарият надав стипендію ім. св. Георгія в сумі 200 К річно Володим. Кобрину, студентови II р. ирав на львівским університеті. — О. Мик. Галаянт, сотрудник Конох, одержав завідагельство в Лешневі. — Консистория дозволила о. Іоак. Федюку, парохови Курян, інституовати ся на парохію Студинку в місяци марті 1902. р. — Президия намісництва згодила ся на канонічну інституцію оо. Івана Дурбака на Божиків, Пав. Дудика на Дришів, Вол. Сабата на Сяновідско нижнє, Ант. Копєртинського на Денисів і Ал. Гуткотского на Подліпці і консистория вівзвала їх до канон. інституції.

— Вісти з перемискої епархії. Завідагельство одержали оо.: Сем. Чижович в Ступинці, Ем. Минкович в Мхаві і Петро Підлуский в Люблянках. — Сотрудництва одержали оо. Ем. Мартинович при катедральній церкві в Перемишли і Никон Романюк Чина С. В. В. в Кристинополі. — Відзнаки крилошанські одержав о. Ал. Іваїска, парох в Дубні. — Презенту на Кривчу одержав о. Григ. Падох.

Телеґрами.

Царгород, 28. серпня. В Пельопольє, коло Нового Базару, в наслідок іменованя губернатором Нешіма-бея, пришло до кровавих розрухів в місті. Коли прибуло військо, населєне кидало камінєм і стріляло. Війско відповіло огнем і убило 31 осів.

Заґреб, 28. серпня. Австро-угорский консуль з Буенос Айрес, п. Гольович, один з найбогатших промисловців в Аргєнтині, уступив зі сего уряду і повернув до своєї вітчизни, Дальмації. Єго маєток має виносити 450 миліонів корон.

Царгород, 29. серпня. Француский посол Констанс виїхав вчєра звідси мимо заходів майстра церемонії, Ібрагїм-баші. Перед відїздом п. Констанс повідомив всіх інших послів, що з поручєня свого правительства опускає Царгород, а також вислав письма до всіх французских консулятів, що дипломатичні зносини Франції з Турєччиною зірвані.

Порта поручила своему послови в Парижі, Мунір-бейови, котрий тимчасово перебуває в Берні, аби не повертав до Парижа.

Льондон, 29. серпня. Times доносить з Пекина: Лігунгчан повідомив председателя дипломатичного тіла, що одержав від китайского цїсаря повнувласть підписати мировий договор.

Бруксєля, 29. серпня. Трансваський посол др. Лейде виїхав до Парижа, де буде старати ся підчас побуту царя вїєднати у него авдїєнцію для Кріґєра, в справі посередництва в трансваський війні.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна
Програма від 16. до 31. серпня 1901.
При співучасті військової музики 80. п. п.
В огороді електрично освітленим.

1) Моделька, сценічна ферія баронової д'Терос. 2) Hilaris i Tordant, найславніші парискі екцентрики. 3) Vonage, незрівняна кавчукова жінщина. 4) Mas Andres, улюблений французський дует. 5) Орхестра і режисерограф. 6) Дружина Lares, славні акробати. 7) Tille Verdier, сибретка. 8) Hans Hansen Trio, сенсацийний акт на рухомім приладі. 9) Bollego, трансформаційна дансерка. 10) Les 2 Sarols, олімпійські гри. 11) Американський біоскоп, нова величавна серія живих фотографій.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В неділю і свята два представлєня. Що пятниці High-Life представлєне. Білєти вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Лекційна комісія

студентів філософичного віділу львівського університета, яка остає під зверхнім проводом проф. Твардовского, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Устні зголошєня приймають члєни комісії шоденно (навєть в неділі і свята) на університєті (І п. Сая VIII) межи 12 !. год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософичного віділу, Львів, Університет.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,

яко гарна прикраса комнат і

Картини: Верещагіна, Шевченко в домо-вині і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Сезон від 1. червня до кінця вересня

В Микучині

над трема Прутами

отворив заряд

„Народної Гостинниці“

зі Львова

готель і реставрацію

в вїллі о. Галайчука.

Заряд приймає купєлевих гостей на цілий сезон на мешканє, також з цілим удєржанєм. Сезонові домівки в готєлі під власним зарядом по 2—3 покої по дуже умєрєних цінах. Можна винайма-ти і на місяці. Кухня і пивниця у власнім заряді, окрема читальня для гостей, купєлі в Пруті о 200 кроків від готєлю, прогулячки нетомлячі задля догідного положєня місцєаости, а велзнич-ча стация о 150 кроків від готєлю.

Зголошєня приймає п. Микола Заячківский в Микучині.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнє

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім >Просьвіти<).

одинє руске товариство асекураційне, обезпечєє будинки і веї пред-мети движими против огневих шкід.

„Дністер“ припоручила Преосвящ. Ординарїятї Всєч. Духовєнству і вїрним всїх трєх Епархїй

Фонди гваранційні „Дністра“ з днем 31 грудня 1900.

Фонд резервовий	311 540 кор 11 сот	равом 520 406 кор. 65 сот
Резерва премїї	171 942 „ — „	
Резерва спеціальна	6 000 „ — „	
Фонд ємеритальний	30 924 „ 54 „	

Тарифи „Дністра“ умєрєновані Надвиклика річна розділяє ся між членів в формє своротів. За рік 1900 дістають члєни 8% звороту з премїї

„Дністер“ виплатив до 31 грудня 1900. відшкодованє 2,120,834 кор шкєд-лівшидуєть ся безпроволочно в присутности Дєлагата і 2 членів

Полїси „Дністра“ приймають при позичках сїпотєчних Банк краєвий і Каса ошадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городєнці, Терєбовани Залєцках, Городку і Богородчанєх

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тїльки через „Дністер“ в Товариствє взаїмнє обезпечєнє в Краєвої; в таких обезпечєнє через „Дністер“ це частє провїзїї на рускі публичні добродїїні ціли; полїси і квїти видає Краєвїське Товариство рускі

„Дністер“ лєшує спосїбних агєнтів, особливє сєлян господарів в окрєстностях, де ще нема близько агєнцій „Дністра“. Агєнти заробили ажє 274,964 кор провїзїї

Зголошєня о агєнцій треба вносити до Дирекцій у Львові

Сєляне! убігайте ся тїльки о агєнцій „Дністра“.

Вєїлякї купони

вильосованї

цїнні папєри

виплачує без потручєня
провїзїї або коптїв

Контора вимїни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотєчного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий цісам часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
сп. особ.	приходить о годинї			посп. особ.	відходить о годинї		
	6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня		6:25	до Станиславова, Підволочиского, Потуптор		
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галаца), Гусєтина		1:55	до Підволочиска (Київа) Бродів дв. головний		
	6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. ак		2:08	6:43	до Лавочного (Мунча, Пешту) Борислава	
	7:45	з Янова		8:30	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна	
	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		2:55	9:09	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер)	
	8:00	на дв. головний			9:15	до Янова	
	8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока			9:25	до Підволочиска, Бродів, Гусєтина дв. Підз.	
	8:15	з Сокаля, Раєв рускої			9:42	до Чернівців, дв. гол.	
1:35	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна		2:40	10:20	до Сокаля, Белєця, Раєв рускої і Любачова	
	11:45	з Янова			10:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не-ділі і свята	
	11:55	зі (Станиславова (Кєресемєє, Потуптор)			1:25	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і свята	
	12:55	з Янова			2:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
	1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочно-го від 1. черв. до 15. вер.			3:05	до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.	
	3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)			3:15	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	
	4:40	з Самбора, Борислава, Стрия			3:26	до Яшева, Хирова, Любачова	
2:20	5:11	з Підволочиска (Київа) Бродів на дв. Підз.			3:30		
2:35	5:35	з Кракова „ „ „ на дв. голов.		НІЧ			
	5:50	з Чернівців, Іцкан		12:45	6:10	до Станиславова	
1:45	5:40	з Сокаля, Белєця і Любачова			6:20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
	6:00				6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дн. б. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 шоденно	
НІЧ					6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	
	7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)			7:10	до Тернополя, Бродів дворєць головний	
	8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.			7:32	дворєць Підзамче	
	9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. шоденно			7:25	до Сокаля і Раєв рускої	
	9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)			7:52	до Брухович (13. мая до 16. р. в нед. і св.)	
8:40	9:50	з Кракова (Відня, Берліна), Ясєля, Розвадова			9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
2:31	9:40	з Чернівців, Букарєшт, „ „ „			10:30	до Чернівців і Іцкан	
12:15	10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша			11:00	до Кракова, Відня, Варшави	
	10:20	з Підволочиска (Київа), Бродів на дв. Підз.			11:10	до Підволочиска, Бродів дв. головний	
	10:02	на дв. голов.			11:32	дв. Підзамче	
	3:12	з Підволочиска Колицинєць на дв. Підзамче			4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора	
	3:35	на дворєць головний			4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод	

ЗАМІТКА: Пєра нічна числєть ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано. Час середно-європейский рівнять ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В мїстї видають білєти Ізди: Звичайні білєти агєнция часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і велкі інші, тарифи, ілюстрованї провідники, розклади Ізди і т. п. бюро інформаційне ц. к. велзниць держав них (ул. Красіцких ч. 5. в подвірю, сходи II, двєрї ч. 52.) в урдєдох годах (8—3 а в свята 9—12).

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотєчний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перєхоная папєри паргїстїї і дає на них завдатки.

Крім того вприваженє подїбно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховковї (Safe Deposits)

За оплатю 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевїй касї панцирнїй сховок до виключного ужитку і під власним ключєм, де безпечно і дискретно перєховувати може спєв майно або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотєчний як найдогїднїйш зарїдженє. Привїси дотично того рода депозитів одєржати можна безплатно у відділі депозитовий.